

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **SC SRL**
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
sub nr.

SC SRL contestă parțial măsura dispusă prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., privind respingerea la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **lei**.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Caraș-Severin urmare a constatării neîndeplinirii condițiilor procedurale prevăzute la art.206 alin.(1)lit.e) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a neștampilării contestației formulate, a solicitat contestatoare, prin adresa nr., îndeplinirea acesteia.

SC SRL răspunde solicitării organelor de soluționare, prin adresa nr., înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr..

Constatând că, în speță, sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația formulată **SC SRL** contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. și Raportul de inspecție fiscală nr., pe care le consideră că sunt netemeinice și nelegale, invocând următoarele:

Contestatoarea arată că, prin Raportul de inspecție fiscală nr., ca urmare a verificărilor efectuate în baza adresei emise de A.F.P. nr. și înregistrată la A.I.F. sub nr. prin care s-a solicitat soluționarea decontului de TVA cu opțiunea de rambursare a soldului cu sumă negativă a TVA aferent lunii septembrie 2009, nu se acordă dreptul de deducere aferent facturii nr., pentru suma de lei, întrucât organele de inspecție fiscală au considerat că nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere, taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare fiind diminuată cu această sumă.

SC SRL precizează că, această sumă de lei este taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziționării unui imobil - pensiune turistică din, str., achiziție efectuată ca urmare a unei vânzări silite publice și care s-a finalizat prin actul de adjudecare încheiat în 12 mai 2009, în urma întocmirii și achitării facturii nr. și a procesului-verbal de licitație emise de către Biroul Executorului Judecătoresc.

Contestatoarea arată că, motivele refuzării rambursării taxei pe valoarea adăugată din partea organelor de inspecție fiscală au fost următoarele: actul de adjudecare și factura de executare silită sunt întocmite înainte de îndeplinirea condițiilor legale privind dreptul de proprietate asupra unui imobil (clădire legată nemijlocit de sol); terenul nu este proprietatea societății; nu are loc o livrare de bunuri deoarece nu s-a realizat transferul dreptului de proprietate; faptul generator nu intervine deoarece nu sunt îndeplinite formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate; nu este fapt generator nu putem vorbi despre exigibilitate; nu se face dovada că această achiziție este destinată utilizării în folosul de operațiuni taxabile și că este efectuată în beneficiul său; nu există, în perioada verificată, indicii privind intenția de a desfășura o activitate economică; această tranzacție nu este înscrisă în cartea funciară; nu a dobândit încă dreptul de a dispune de imobilul cumpărat ca un proprietar și nu face dovada că a intrat în posesia acestui imobil.

Contestatoarea consideră motivele prezentate de organele de inspecție fiscală ca fiind nefondate și nelegale, având în vedere următoarele considerente:

1. Potrivit art.515 și art.518 din Codul de Procedură Civilă coroborat cu art.166 Cod de Procedură Fiscală și art.134¹ alin.(3) din Codul Fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra unui imobil dobândit în urma unei vânzări silită are loc în momentul întocmirii actului de adjudecare, în speță în data de 12.05.2009. De asemenea, contestatoarea arată că, nu se poate susține de către organele de inspecție fiscală că aceste documente au fost întocmite anterior „îndeplinirii condițiilor legale” pentru transfer, întrucât imobilul respectiv a fost scos la licitație publică în cadrul unui dosar de executare silită nr.373/2009 aflat pe rolul B.E.J..

Totodată, SC SRL arată că, organele fiscale nu sunt consecvente, în ceea ce privește aceste aspecte, astfel prin răspunsul și motivarea dată în cadrul Deciziei nr., se susține că, transferul dreptului de proprietate a operat de la data emiterii și întocmirii actului de adjudecare, ulterior organele fiscale revin în cadrul Raportului nr. și consideră că nu s-a realizat transferul dreptului de proprietate asupra imobilului în discuție, din moment ce proprietarul construcției nu deține și proprietatea terenului de sub pensiune și clădirea nu a fost înscrisă în cartea funciară.

Contestatoarea susține că, este pentru prima dată când aude că un drept de proprietate trebuie justificat, mai mult de atât când întâlnește ca mod de dobândirea proprietății cu înscrierea în cartea funciară, arătând totodată, că organele de inspecție fiscală nu au întâlnit starea de fapt și de drept a construcției proprietatea unei persoane pe terenul altei persoane.

2. Contestatoarea precizează că și prevederile art.517 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă dispun că actul de adjudecare constituie titlu de proprietate care se predă dobânditorul pentru a fi înscris în cartea funciară.

De asemenea, contestatoarea arată că, așa cum au invocat și organele de inspecție fiscală prevederile art.17 alin.(1) din Legea nr.7/1996, respectiv înscrierea în cartea funciară nu are nici o legătură cu transferul efectiv al dreptului de proprietate, ci doar reprezintă opozabilitatea față de terți, iar potrivit art.20 alin.(1) din aceeași lege, dreptul de proprietate se înscrie în cartea funciară „pe baza actului prin care s-a constituit sau transmis în mod valabil”. Astfel, o primă condiție a înscrierii în cartea funciară este realizarea mai întâi a transferului dreptului de proprietate, și nu invers, așa cum ar dori și cum greșit motivează echipa de inspecție fiscală. Totodată, contestatoarea arată că, potrivit art.26 alin.(1) dreptul de proprietate care provine din vânzarea silită este opozabil față de terți și fără înscrierea în cartea funciară.

SC SRL precizează că, se află în plină procedură de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate asupra pensiunii turistice, dar legea fiscală nu impune ca și condiție o astfel de procedură pentru rambursarea taxei pe valoarea adăugată.

3. Contestatoarea arată că, factura fiscală s-a emis în data de 27.04.2009 fiind achitată în integralitate, iar transferul dreptului de proprietate s-a realizat în data de 12.05.2009 prin emiterea actului de adjudecare, fiind îndeplinite prevederile pct.59 alin.(3) din H.G. nr.44/22004 pentru aplicarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

De asemenea, contestatoarea arată că, art.166 din Codul de procedură Fiscală prevede că, transferul dreptului de proprietate operează de la data încheierii actului, dispoziții care raportate la art.128, art.134¹ și art.134² din Codul fiscal, concluzionând că, este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de proprietate în urma unei vânzări silite, faptul generator intervenind de la data transferului dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător, adică 12.05.2009, iar exigibilitatea taxei intervine de la data la care are loc faptul generator, adică tot 12.05.2009.

4. SC SRL susține că, o altă motivare „stupidă” a organelor de inspecție fiscală este faptul că, „nu se face dovada că această achiziție este destinată utilizării în folosul operațiunii taxabile și că este efectuată în beneficiul său; nu există în perioada verificată, indicii privind intenția de a desfășura o activitate economică”. Contestatoarea consideră aceste afirmații ca fiind false, deoarece imobilul a fost preluat cu destinația de pensiune turistică, această destinație nu a fost schimbată, domeniul de activitate prevăzut de lege pentru a desfășura astfel de operațiuni este prevăzut în statul societății ca și obiect secundar de activitate (CAEN 5533 – alte mijloace de cazare, CAEN 5530 – restaurante, CAEN 5540 – baruri).

Contestatoarea precizează că, a prezentat contractul de închiriere nr., factura nr. și chitanța de avans nr., care fac dovada faptului că, intenționează să folosească pensiunea turistică potrivit cu scopul ei și pentru a realiza operațiuni taxabile. Totodată, arată că de altfel dispozițiile art.145 alin.(2) din Codul fiscal, prevăd faptul că orice persoană are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă sunt destinate utilizării de operațiuni taxabile, deci tot pentru viitor și nu trebuie ca adjudecătorul să facă dovada că în momentul achiziției sau a controlului fiscal realizează astfel de operațiuni și mai ales în situația în care această pensiune necesită finalizarea unor finisări, amenajări interioare și îmbunătățiri.

În concluzie, contestatoarea arată că îndeplinește toate condițiile impuse de lege pentru a i se rambursa taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă achiziționării pensiunii turistice, astfel:

- este pe deplin proprietar în baza actului de adjudecare încheiat în data de 12 mai 2009;
- s-a plătit în integralitate factura nr.
- transferul dreptului de proprietate s-a realizat potrivit dispozițiilor art.516-518 Cod de Procedură Civilă raportate la art.166 Cod de Procedură Fiscală în momentul încheierii actului de adjudecare, în momentul în care a avut loc faptul generator, potrivit art.145 Cod fiscal și TVA-ul a devenit exigibil;
- achiziționarea imobilului a fost evidențiată în contabilitatea societății, face obiectul plății impozitelor și taxelor locale și obiectul procedurii de înscriere în cartea funciară;
- înscrierea în cartea funciară a dreptului de proprietate a imobilului nu face obiectul decât al opozabilității față de terți și nu pentru valabilitatea transferului dreptului de proprietate;

- nici una din legile române, în vigoare, nu prevăd ca obligația proprietarului construcției să dețină și proprietatea terenului;
 - pensiunea turistică a fost achiziționată pentru acest scop și s-a făcut dovada intenției de a o utiliza potrivit destinației și scopului său;
 - legea nu obligă ca în momentul achiziționării sau în timpul controlului societatea să desfășoare astfel de operațiuni taxabile, ci pentru viitor;
- Având în vedere motivele prezentate, contestatoarea solicită admiterea contestației și anularea parțială a Deciziei nr. și a raportului de inspecție fiscală nr. cu referire doar la rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

În susținerea contestației, anexează în copie următoarele documente:

- Decizie de modificare a bazei de impunere nr.;
- Raportul de inspecție fiscală nr.;
- Decizia nr. privind soluționarea contestației formulate de SC SRL înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.;
- Actul de adjudecare încheiat în data de 12.05.2009;
- Contractul de închiriere nr.;
- Factura fiscală nr. și chitanța de avans nr..
- Factura fiscală nr..

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr, organele de inspecție fiscală, au respins la rambursare suma solicitată de lei, au stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentar și rămasă de plată în sumă de lei și au calculat majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară și rămasă de plată în sumă de lei.

Verificarea s-a efectuat urmare adresei nr. emisă de A.F.P. și înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Caraș-Severin sub nr., prin care s-a înaintat Decontul de TVA cu opțiune de rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată aferent lunii septembrie 2009, înregistrat sub nr.. Suma solicitată la rambursare este de lei.

Perioada verificată este 01.05.2009 – 30.09.2009.

Taxa pe valoarea adăugată deductibilă provine din cumpărări de bunuri și servicii pentru nevoile firmei, necesare desfășurării activității (cheltuieli cu schelă metalică și balustradă, materiale de construcții, servicii telefonice și energie electrică), cheltuieli cu combustibil pentru autoturismele din exploatare, achiziția unei autoutilitare în sistem leasing, achiziția unei construcții tip Pensiune Turistică, în baza unei facturi fiscale de executare silită seria CSVFL nr. emisă de C.E.J.C.A. Birou Executor Judecătoresc „” în valoare de lei, cu taxa pe valoarea adăugată aferentă de lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, societatea achiziționează o construcție tip Pensiune Turistică, în baza unei facturi fiscale de executare silită seria nr. emisă de C.E.J.C.A. Timișoara Birou Executor Judecătoresc „” în valoare de lei, cu taxa pe valoarea adăugată aferentă de lei.

În baza înregistrării acestei facturi în luna aprilie 2009 societatea depune o cerere de rambursare și solicită soldul negativ de TVA aferentă lunii aprilie 2009. În Raportul de inspecție fiscală precedent nr., organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturii sus menționate, întrucât societatea nu deține documente care să ateste faptul că, imobilul a fost înregistrat în

Cartea Funciară, nu a fost finalizată executarea silită, respectiv imobilul nu a fost preluat de SC SRL, aceasta fiind în continuare utilizat de SC SRL și nu sunt îndeplinite formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate.

SC SRL formulează contestație înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr., în susținerea cauzei prezintă actul de adjudecare întocmit în data de 12 mai 2009 în care se precizează că reprezintă titlu de proprietate, precum și ordinul de plată nr. care reprezintă plata TVA aferent facturii de executare silită.

D.G.F.P. Caraș-Severin - Serviciul Soluționare Contestații emite Decizia nr. prin care se respinge contestația formulată de SC SRL ca neîntemeiată, întrucât până la data de 30.04.2009 transferul dreptului de proprietate asupra imobilului nu a fost realizat.

Organele de inspecție fiscală, pentru perioada 01.05.2009 – 30.09.2009, au verificat îndeplinirea legală a condițiilor de exercitare a dreptului de deducere, pentru imobilul pensiune turistică achiziționat prin executare silită, și au constatat următoarele:

Societatea achiziționează o construcție tip Pensiune Turistică, în baza facturii de executare silită seria emisă de C.E.J.C.A. Timișoara Birou Executor Judecătoresc „” în valoare de lei, cu taxa pe valoarea adăugată aferentă de lei. Actul de adjudecare este întocmit în data de 12 mai 2009, în care se precizează că reprezintă titlu de proprietate și efectuează, cu ordinul de plată nr., plata TVA-ul din factura de executare silită. La momentul întocmirii actului de adjudecare societatea consideră că s-a efectuat faptul generator, transferul dreptului de proprietate și reprezintă o livrare de bunuri, conform art.128 alin.(3) lit.b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală arată că, în actul de adjudecare, întocmit în dosar nr., se precizează că pensiunea turistică adjudecată prin executare silită „formează o proprietate distinctă de sol fiind edificată pe terenul proprietatea lui ...”, rezultând astfel că, terenul de sub pensiune turistică nu este proprietatea societății SRL și nu se face dovada intrării în drepturi reale și legale.

De asemenea, organele de inspecție fiscală, arată faptul că, în sensul articolului 141 alin.(2) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se definesc următoarele: „2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ” și „3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizării a construcției sau a unei părți a acesteia...”. Astfel, organele de inspecție fiscală concluzionează că, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată nu se poate vorbi despre proprietate asupra unei clădiri dacă nu deține sub orice formă (proprietate, închiriere, servitute) terenul de sub aceasta.

Urmare a celor prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală „solicită pentru exercitarea dreptului de deducere și pentru a justifica dreptul real asupra unui imobil, deținerea terenului de sub pensiune și înscrierea în cartea funciară”, așa cum este definit la art.20 alin.(1) din Legea nr.7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, considerând că dreptul real nu s-a transmis în mod valabil, motiv pentru care nu se poate înscrie în cartea funciară, neexistând indicii, la data controlului privind intabularea.

Organele de inspecție fiscală având în vedere verificarea realității operațiunii și a modalității de realizare a transferului de proprietate, data transferului efectiv a proprietății nu s-a realizat, organele de inspecție fiscală au constatat că, nu există, în perioada verificată, nu există venituri înregistrate aferente acestei pensiuni turistice.

În baza art.57 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au solicitat o

cercetare la fața locului, menționând faptul că nu s-a putut intra în incinta acestei pensiuni cu o persoană autorizată a SC SRL, aceasta motivând că încă nu deține terenul de sub aceasta și nu poate intra acolo, putând fi doar vizualizată și mai mult în acel spațiu își desfășura activitate o altă persoană.

Organele de inspecție fiscală, consemnează că, exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată este condiționată de utilizarea bunurilor achiziționate în folosul operațiunilor taxabile ale societății, pentru a desfășura activitate economică, în perioada verificată societatea nu a angajat costuri, nu a făcut investiții premergătoare necesare inițierii unei activități economice și nu a generat venituri.

Totodată, organele de inspecție fiscală menționează faptul că, simplu fapt că, societatea se află în posesia unui proces verbal de adjudecare și a unei facturi nu justifică dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în aceasta, atâta vreme cât nu dovedește că a avut loc livrarea de bunuri (pensiune turistică), dacă nu deține terenul de sub pensiunea turistică, data livrării fiind data la care sunt îndeplinite toate formalitățile impuse de lege pentru realizarea transferului de proprietate, conform pct.59 alin.(3) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicarea a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar nașterea faptului generator și exigibilitatea taxei intervin la data livrării.

Astfel, deținerea unei facturi de executare silită este o condiție necesară, dar nu și suficientă pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, condiția esențială fiind aceea de a se dovedi realitatea efectuării tranzacției, consemnată în factură, exigibilitatea taxei intervine la data când are loc faptul generator, iar faptul generator intervine la data când sunt îndeplinite toate formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător.

Urmare a celor prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, aferentă facturii fiscale de executare silită seria emisă de C.E.J.C.A. – Timișoara Birou Executor Judecătoresc „”, în sumă de lei.

Temeiul de drept invocat de organele de inspecție fiscală: prevederile art.128 alin.(1), alin.(3) lit.b), art.134 ^1 alin.(3), art.145 alin.(2), art.146 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caras-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă SC SRL are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, în sumă de lei, aferentă achiziției unui imobil, în condițiile în care societatea nu face dovada deținerii sub orice formă a terenului (proprietate, închiriere, servitute, etc.) pe care se află bunul imobil, precum și în condițiile în care nu face dovada utilizării acestui imobil în folosul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, verificarea s-a efectuat ca urmare a solicitării societății privind rambursarea soldului sumei negative de taxa pe valoarea adăugată înscrisă în Decontul de TVA aferent lunii septembrie 2009, în sumă de lei.

Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., la pct. 2.2.1

„Soluționarea decontului de taxa pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare” organele de inspecție fiscală au evidențiat taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în sumă de lei, au respins la rambursare suma lei, au stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentar și rămasă de plată în sumă de lei și au calculat majorări de întârziere în sumă de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară și rămasă de plată, iar prin contestația formulată SC SRL solicită anularea parțială a deciziei sus amintite, respectiv pentru suma de lei, respinsă la rambursare.

Perioada verificată este 01.05.2009 – 30.09.2009.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii fiscale de executare silită seria nr. emisă de C.E.J.C.A. Timișoara Birou Executor Judecătoresc „”, în valoare de 489.163 lei cu un TVA aferent de lei, reprezentând achiziția unei construcții tip Pensiune Turistică. Actul de adjudecare în dosarul nr. a fost întocmit în data de 12 mai 2009, în care se precizează că pensiunea turistică adjudecată prin executare silită „formează o proprietate distinctă de sol fiind edificată pe terenul proprietatea lui”.

Organele de inspecție fiscală au stabilit, pentru perioada verificată, că societatea nu își poate exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, în sumă de lei, aferentă facturii fiscale de executare silită nr. emisă de C.E.J.C.A. Timișoara Birou Executor Judecătoresc „”, având în vedere următoarele aspecte: actul de adjudecare și factura de executare silită sunt întocmite înainte de îndeplinirea condițiilor legale privind dreptul de proprietate asupra unui imobi (clădire legată nemijlocit de sol); terenul nu este proprietatea societății; nu are loc o livrare de bunuri deoarece nu s-a realizat transferul dreptului de proprietate; faptul generator nu intervine deoarece nu sunt îndeplinite formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate; nu este fapt generator nu putem vorbi despre exigibilitate; nu se face dovada că această achiziție este destinată utilizării în folosul de operațiuni taxabile și că este efectuată în beneficiul său; nu există, în perioada verificată, indicii privind intenția de a desfășura o activitate economică; această tranzacție nu este înscrisă în cartea funciară; nu a dobândit încă dreptul de a dispune de imobilul cumpărat ca un proprietar și nu face dovada că a intrat în posesia acestui imobil.

Urmare a celor prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată, aferentă facturii fiscale de executare silită seria CSVFJ nr.025863/27.04.2009 emisă de C.E.J.C.A. – Timișoara Birou Executor Judecătoresc „”, în sumă de lei.

Temeiul de drept invocat de organele de inspecție fiscală: prevederile art.128 alin.(1), alin.(3) lit.b), art.134 ^1 alin.(3), art.145 alin.(2), art.146 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală menționează că, taxa pe valoarea adăugată în suma de lei, aferentă facturii fiscale de executare silită nr., a fost solicitată la rambursare și prin Decontul cu opțiune de rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată aferent lunii aprilie 2009. În urma soluționării Decontul cu opțiune de rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată aferent lunii aprilie 2009, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturii sus menționate.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art.128

“(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar

[...]

(3) Următoarele operațiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

[...]

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

[...]”.

Potrivit textelor de lege citate, reprezintă **livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și proprietar**. De asemenea, constituie livrare de bunuri și transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite.

iar, la art.141 alin.(2) lit.f) din același act normativ, se precizează:

“(2) [...]

f) ... În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

[...]”

Potrivit textului de lege invocat, legiuitorul a definit construcția ca fiind orice structură fixată în sau pe pământ.

În cazul în speță, se reține că, **SC SRL** a dedus taxa pe valoarea adăugată, în sumă de 92.940,97 lei, aferentă facturii fiscale de executare silită seria nr.9025863/27.04.2009 emisă de C.E.J.C.A. Timișoara Biroul Executor Judecătoresc „” pentru furnizor debitor SC SRL (CUI RO), reprezentând imobil tip pensiune turistică, construcție în regim P+M, situat în, DN 6, zona Gării, în valoare totală de lei.

Din actul de adjudecare, în dosar nr. întocmit în data de 12 mai 2009, rezultă faptul că, pensiunea turistică „ **formează o proprietate distinctă de sol fiind edificată pe terenul proprietatea lui**...”, în fapt pe proprietatea pe proprietatea furnizorului debitor .

Totodată, din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală, au solicitat, în conformitate cu prevederile art.57 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, o cercetare la fața locului dar, **“nu s-a putut intra în incinta acestei pensiuni cu o persoană autorizată a SC SRL, motivându-se că încă nu deține terenul de sub aceasta și nu poate intra acolo, putând fi doar vizualizată și mai mult în acel spațiu se desfășura activitate de către altcineva”**.

Având în vedere cele menționate mai sus, se reține faptul că, societatea contestatoare nu a dobândit dreptul de a dispune de imobilul achiziționat (pensiune turistică) ca și un proprietar, deoarece nu deține sub nici o formă, respectiv proprietate, închiriere, servitute etc., terenul pe care este construită această pensiune.

Mai mult de atât, însăși contestatoarea motivează imposibilitatea de a intra în incinta pensiunii (la solicitarea organelor de inspecție fiscală), prin faptul că nu deține încă terenul de sub aceasta, demonstrând astfel, că nu dispune de bunul imobil (pensiune turistică) ca și un proprietar.

Potrivit prevederilor art.145 alin.(2) și art.145 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

Art. 145

“(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;“

Art. 146

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin. (5);“

Se reține faptul că, orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să-i fie livrate și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate sau urmează să-i fie prestate de o persoană impozabilă dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Din documentele anexate la dosarul cauzei, pentru perioada verificată, 01.05.2009-30.09.2009, nu rezultă că bunul imobil achiziționat de către SC SRL, a fost destinat utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile. Mai mult, așa cum se reține din Raportul de inspecție fiscală nr. la capitolul Discuția finală, societatea contestatoare, în perioada verificată nu a angajat cheltuieli și nu a generat venituri.

Deși prin contestația formulată susține că, prin prezentarea organelor de inspecție fiscală a contractului de închiriere nr., factura nr. și chitanța de avans nr., face dovada faptului că intenționează să folosească pensiunea turistică potrivit scopului ei și pentru a realiza operațiuni taxabile, reținem că aceste documente sunt ulterioare perioadei verificate, respectiv ulterioare perioadei în care societatea avea înregistrat în evidența contabilă taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă construcției achiziționate.

Prin urmare argumentul contestatoarei cu privire la faptul că „legea nu obligă ca în momentul achiziționării sau în timpul controlului societatea să desfășurăm astfel de operațiuni taxabile, ci pentru viitor”, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât legiuitorul a prevăzut clar faptul că, persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, or așa cum s-a prezentat mai sus, pentru perioada verificată, societatea contestatoare nu prezintă dovezi care să susțină intenția declarată de a desfășura activitate economică, dând naștere la activități taxabile, respectiv nu dovedește că a efectuat o serie de cheltuieli cu intenția de a realiza astfel de operațiuni taxabile.

Luând în considerare cele prezentate mai sus, prevederile legale aplicabile speței, organele de inspecție fiscală în mod corect și legal nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată, în sumă de lei, aferentă facturii fiscale de executare silită nr., respingând la rambursare această, motiv pentru care contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la argumentul societății cu privire la faptul că, organele fiscale se contrazic prin documentele emise și anume, Decizia nr., respectiv Decizia de modificare a bazei de impunere nr. și Raportul de inspecție fiscală nr., nu poate fi reținut în susținerea cauzei întrucât la emiterea actelor menționate s-au avut în vedere acte și fapte desfășurate în

perioade diferite (perioada verificată: 01.11.2007 - 30.04.2009, respectiv perioada verificată: 01.05.2009 – 30.09.2009), cu date și elemente diferite.

În ceea ce privește copia Procesului verbal de licitație publică imobiliară întocmit în data de **11.01.2010**, anexat, în copie, precum la dosarul cauzei odată cu îndeplinirea procedurii prevăzute la art.206 alin.(1) lit e) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și a copiei o Actului de adjudecare întocmit în data de 12.02.2010 (nelegalizat) transmis Serviciului Soluționare Contestații cu adresa nr., înregistrat la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr., acestea nu poate fi reținute în soluționarea cauzei fiind ulterioare perioadei verificate, respectiv 01.05.2009 - 30.09.2009.

Prin urmare societatea contestatoare nu argumente și documente justificative în susținerea cauzei, care să înlăture constatările din Raportul de inspecție fiscală nr., în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.128 alin.(1), art.141 alin.(2) lit.f), [art.145 alin.\(1\) și alin.\(2\) lit a\)](#), [art.146 alin.\(1\) lit.a\) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare](#), art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea că neîntemeiată a contestației formulată de **SC SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru suma de **lei** reprezentând taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare.